

سیامک بهاری

طالبان، پناهگاه امن تروریسم اسلامی

شورای امنیت سازمان ملل: افغانستان به پناهگاه امن القاعده و طالبان پاکستان تبدیل شده است.”
انتشار گزارش مفصل ۲۶ صفحه‌ای شورای امنیت سازمان ملل درباره سازمان‌های تروریستی اسلامی که در افغانستان پناه گرفته‌اند، بر چهار جریان عمده تروریستی اسلامی از جمله: القاعده، داعش، جنبش اسلامی ترکستان شرقی (ETIM) و تحریک طالبان پاکستان (TTP) در افغانستان تمرکز دارد.

آنچه در این گزارش بصورت عمده و عامدانه از قلم افتاده است خود امارت اسلامی طالبان است! یک پیکره هولناک، مافیایی و توحش بی‌بدیل در توافق با آمریکا برای دومین بار به قدرت حکومتی بازگردانده شده است. گزارش از همان ابتدا با این خطای عامدانه آغاز می‌شود و یکی از بسترها و آبشخور تروریسم اسلامی در منطقه و در جغرافیای افغانستان را نادیده می‌گیرد.

رابطه دیرینه، درهم‌تنیده و سازمان‌یافته طالبان با جریانات تروریستی بویژه القاعده، بعنوان متحد و شریک استراتژیک با سران طالبان آنچنان روشن و بدیهی است که نیازی به اثبات ندارد. از ابتدای به قدرت بازگرداندن طالبان مشخص بود که القاعده در فرصتی استثنایی بساط فعالیت خود را گسترش خواهد داد. عناصر شناخته شده و متخصص القاعده در بدنه وزارت دفاع و وزارت داخله کشور به استخدام رسمی درآمده‌اند. القاعده از جمله در کابل و ننگرهار، جلال‌آباد و قندهار، کنر، نورستان و تخار پایگاه دارند.

پرسش این است، سازمان ملل با این گزارش مفصل می‌خواهد چه کند؟ مادام که تأکید بر تروریستی بودن خود امارت اسلامی طالبان نباشد راه تعامل با آنرا باز می‌گذارد. واضح است که طالبان با انکار مستندات این گزارش به تقویت تروریسم اسلامی در هر شکل ممکن ادامه خواهد داد. این را خالقین طالبان به‌روشنی می‌دانند.

وگرنه چرا در حالیکه گزارشگر ویژه سازمان ملل در امور افغانستان رسماً طالبان را بعنوان ناقضین خشن و حاکمیت‌آپارتاید جنسیتی به جنایت علیه بشریت محکوم می‌کند در فردای آن، نشست دوحه با پذیرش شروط همین جانبان برگزار می‌شود؟!

باید تلاش کرد سازمان ملل دست از مماشات با طالبان بردارد و از مبارزه مردم آزادیخواه افغانستان، این قربانیان مستقیم تروریسم اسلامی، وسیعاً حمایت و پشتیبانی کند. تا مردم با به زیر کشیدن طالبان به این فاجعه هولناک خاتمه دهند.